

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570701008/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Latter tabte sig i næste Birkeskov, „man opdager denne Egns Fortryllelse?“

„Tilforladelig, min Herre!“ svarte jeg, i det jeg med eet vaagnede, „jeg seer intet andet Middel dertil; men er det det eeneste, troer jeg det ogsaa fuldkommen probat“ –

„Jeg vilde ikke have noget derimod,“ sagde han, „dersom jeg ikke selv saa ofte havde forsøgt det, uden at spore denne Virkning“ –

„Men De har formodentlig kun forsøgt det i Deres Vogn, min Herre! Troe mig at denne Forskiæl er overmaade betydelig. Man drømmer ganske anderledes til Fods end til Vogns! De maae allerede ofte have lagt mærke til, at en Drøm i Deres Vogn er langt anderledes beskaffen end en Drøm i Deres Kirkestoel, og en Drøm i Deres Kirkestoel igien langt anderledes end en Drøm i Deres Seng.“

„De er en besynderlig Philosoph!“ sagde han med en Mine, som hævede Rangen i dette Udtryk til en Compliments høieste Værdighed – Jeg lod, som jeg ikke hørte det –

– „Og en Drøm til Fods i Lüneburger Heide overgaaer nu alle Drømme“ – blev jeg ved og bukkede mig temmelig dybt – „især naar man vækkes deraf paa en saa behagelig Maade.“

Jeg veed ikke af hvad Aarsag, om for den smagfulde Equipages Skyld, eller fordi han havde en vis *Freeports* Mine, eller fordi ved hans første Stilleholden Mylord *What then?* randt mig i Sinde – men hidindtil havde jeg holdt min Ubekjendte, uagtet han talte tydsk, for en Engellænder.

„Mit Navn er C**“, sagde han, da jeg paa hans Forlangende havde sagt ham mit Navn og mit Fødeland – „Min Familie maatte flygte med de øvrige Hugenerter fra Frankrig – jeg var eene midt i en fremmet Verden i en Alder, hvori man bruger Leden – men jeg har været ligesaa lykkelig, som flittig, har erhvervet mig en anseelig Formue, som sætter mig i Stand til hvert Aar at giennemreise et Stykke af Europa med al muelig Bequemmelighed – og har i den øvrige Tid af mit Liv, nemlig alle Vintre, en Beskæftigelse, som ved Vanen er bleven mig Fornødenhed.“

„Paa denne Maade,“ gientog jeg, „har Tilfældet efter al Anseelse bragt de to forskielligste Reisende sammen, der nogen-